

Това напълно се обяснява, като се има предвидъ индустриалниятъ характеръ на тия страни и постепенно увеличаващото се фабрично работничество въ голѣмитѣ индустриални центрове, отъ една страна, а отъ друга — фактътъ, че България спадаше къмъ онзи аграренъ европейски секторъ, който, заедно съ царска Русия, изхранваше на времето съ хлѣба си частично Европейския континентъ.

Друга група отъ пазари, или така нареченитѣ източни пазари, къмъ които се числятъ Турция, Гърция и странитѣ отъ близкия изтокъ, поглѣщаше най-вече сравнително малката износна квота отъ нашия едъръ добитѣкъ, нѣкои скотовѣдни произведения, като кашкавалъ, значителна частъ отъ нашитѣ мелничарски произведения (главно брашно — Гърция), зърнени храни и най-после нѣкои произведения на нашата промишленостъ, като груби платове, шаеци, кожи и др. Нѣма съмнение, че при това разпределение на пазаритѣ, съ огледъ състава на износа, не сѣ изброени редица стоки, които, обаче, не даватъ обликъ на износа ни. Споредъ едно изучаване на автора, публикувано въ известията на Българската народна банка, процентното съотношение на участие на тритѣ групи пазари въ нашия износъ се илюстрира за 1910 г. по следния начинъ:

Западни пазари	Срѣдноевропейски пазари	Източни пазари
За 1910 год. на % отъ общата стойностъ на износа		
39%	19%	42%

Колкото и неточни да сѣ тѣзи данни, все пакъ тѣ не измѣнятъ основнитѣ насоки въ разпределението и даватъ една доста вѣрна картина на тогавашното положение.

Презъ цѣлия този периодъ, ако положението се разглежда подробно за всѣка година по отдѣлно, не настѣпватъ никакви значителни промѣни въ процентното участие на отдѣлнитѣ държави въ границитѣ на съответнитѣ групи или между отдѣлнитѣ групи. Това се отнася, както за количественото участие, изразено чрезъ стойността, така сѣщо и за ха-